

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XII. B. Virgo sub palmâ desidens varios è palma matura elicit
affectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

80

Delicias totus iste feret, ludosque puella:
At solium sceptris premia digna vouet.
Sed quid inanis honos sceptrum sibi fingit & aurum?
Hei mihi! pro sceptris quid nisi tela tero?
Pectoris ille mei tu cor, & vita parentis,
Ah! potis es matris vulnera tanta pati?
Ni potius Puer ipse feras mea spicula matris;
Pectore materno cor ubi cordis agis.

ELEGIA XII.

B. Virgo sub palmâ desidens varios
palma matura elicit affectus.

1. Meridie sub aestuoso sole B. Virgo palmam
adsidet.
2. Laudat felicem arborem à perennitate frondium,
& ubertate fructuum; qua sibi fors
non euenit.
3. Cum palma gloria apta sit coronis & triumphis,
cur non & suo in Christum amori &
perenni labori fert etiam primum?
4. Interim hæret in dolore.

DVM fluit alternos oculus lacrymosus in imbres;
Et tepidas fonti fons nouus addit aquas.
Idque ubi rauca gemit torante cicada frutero;
Quæ moneat fessos vasta per arua queri:
Iuspicit, umbrosamque parens subit anxia palmam;
Hæc dulces grauidâ fronde recludit opes.
Tum Virgo roseum lacrymis suffusa labellum,
Munus ut è palmæ termitæ carpsit, ait:
O nimium felix arbor, & digna triumphis, (a)
Cui viret illæsa fronde perennis bonos!
Nec folium viduis ramis abisistit in auras,
Quale fluit pomis, quale fluit cerasis.

Est mihi non eadem fors dulce perennat in æuū,
 Quæ mihi sum, rapto Numine, visa rapi?
 Mēstrua Luna nouo tibi parturit vsque sub astro (b)
 Pignora, felici sæpè legenda manu.
 Ast ubi vix huri libo sacra præmia partūs;
 Præmia libantem præ grauat atra dies.
 Et mihi sunt, quicumque solent in amante, dolores:
 Semper amo; & semper fructus amantis abest.
 At licet his oculis procul auis auolat exsul;
 Non tamen hoc animo, quo sequor, exsul abis. 3
 Quod si palma viret pulchræ secuta coronæ, (c)
 Ac stæt inexcussis sylua superba comis:
 Et mihi rura metu firmo spes surgit amori;
 Nec datur vt victrix palmea dona legam.
 Quàm vigil vsque pio stetit hic tutela puello!
 Vindice quàm sepsit sedula cura sinu!
 Quanta meis nunc, & quondam fiducia ceptis!
 Quot Syrio, & Phario vicinus orbe fetas! 4
 Anne putas, cui tot curæ, tot pensa laborant,
 Exciderint memori pristina dona Deo?
 His ego tale nihil merui, nec opinor, vt illi
 Exciderim: matrem sed ramē ille later.
 Transque nouâ de fraude noui trahit ossa doloris;
 Et fuga quem rapuit prima, secunda tenet.
 Sic gemit, vt palmæ flens Virgo subhæsit, vt flos,
 Nubila quem densis prægrauat vmbra comis;
 Et nullus cui solis honos, nec gratia roris
 Adfluit, ac cæcâ mareidus aret humo.

(a) Palma perenni frondium viret gloria.

(b) Quolibet mense nouum progignit dactylum.

(c) Olim in coronas triumphales texi solebat: post-
 modum victrici dexterâ ceptis præferri.

F

(d) Palma

(d) *Palma siticuloso gaudet solo; ac proinde flos,
cum sit opacissima, nec solem rorem uel transmittat,
sub ea facile marcescit pro siccitate, & solis nullo ad-
spectu: qualis item fors B. Virginis abs filio iam
absente.*

ELEGIA XIII.

B. Virgo ubi ad fontem residet,
Amoris telo icitur.

1. *B. Virgo lassâ ad fontem desidet.*
2. *Ibi Amoris telo sauciatur.*
3. *Speculatur è colle.*
4. *Adferit pueri lucem ubi uis emicare.*

Rectulit ut duros aurora secunda labores,
Et iam mane nouum feruere cepit iter;
Matutina pari relegit vestigia passu
Virgo, piæque comes Virginis æquat iter.
Ast ubi iam siccos exurit Sirius agros,
Blanditur vitreis riuus amœnus aquis:
Inuitatque virens umbrosâ Nympha sub orno,
Sibila cui blandis obstrepit aura modis.
Purior ipsa nouis est uisa nitescere Lymphis,
Ceum speculum; uultus ut bibit unda meos.
Ad fontem desido, cedri, citriue sub umbrâ;
Circumstant comites obuia turba nurus.
Fons gelidis auris mulcet graue sidus, & undis:
Me graue mulcentem sidus at uerit amor.
Sentio: furtiuo, qui nescio, vulneror ictu.
Suspicio; ab puero missile uulnus ijt.
Ab puero graue uulnus ijt: puer effugis? eheu!
Effugis, ah! oculis pulcher ocelle meis?
Obstupui, terigitque repens præcordia mœror:
Omnis abit, tristi qui sterit ore, color.

Lumina